

Moderniserad beskattning av gaser

Innehållsförteckning

1	Inledning	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	4
3	Gällande rätt.....	11
3.1	Energiskattedirektivet.....	11
3.2	Lagen om skatt på energi.....	11
3.3	EU:s regler om statligt stöd	12
4	Enhetligare skatteregler för biobaserade gaser.....	12
4.1	Ny definition av biogas	12
4.2	Skattebefrielse för biogas som blandas in i andra bränslen	15
4.3	Konsekvensanalys	16
4.3.1	Offentligfinansiella effekter	16
4.3.2	Effekter för företagen	17
4.3.3	Effekter för miljön.....	18
4.3.4	Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna	18
4.3.5	Övriga effekter	19
5	Skattesatser för gasformiga bränslen	19
5.1	Beskattning av gaser utifrån energiinnehåll	19
5.2	Skattesatserna för gaser	23
5.3	Konsekvensanalys	24
5.3.1	Offentligfinansiella effekter	25
5.3.2	Effekter för företagen	26
5.3.3	Miljöeffekter.....	27
5.3.4	Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna	27
5.3.5	Övriga effekter	27
6	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	28
7	Författningskommentar	28
	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	28

1 Inledning

Inför budgetpropositionen för 2026 är det angeläget att skatteförslagen kan förberedas genom remittering. För att möjliggöra en samlad behandling av skatteförslag med budgeteffekter remitteras därför denna promemoria från Finansdepartementet. Om de skatteåtgärder som nu remitteras kommer att presenteras i budgetpropositionen för 2026, och i vilken omfattning och med vilken dimensionering, blir beroende av det ekonomiska läget, reformutrymmet och finansieringsbehovet samt de överläggningar som förs i det slutliga arbetet med budgetpropositionen.

I promemorian föreslås en ändrad energiskattemässig definition av biogas, skattebefrielse för biogas som blandas in i andra bränslen i vissa fall och beskattning av gasformiga bränslen utifrån energiinnehåll.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2026.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 9 §, 2 kap. 1 och 2 §§, 6 a kap. 2 c § och 7 kap. 3 b och 4 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

9 §¹

Med biomassa förstås den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, samt den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.

Med biogas förstås ett vätskeformigt eller gasformigt bränsle som framställts av biomassa och vars energiinnehåll till övervägande del härrör från metan.

Med biogasol förstås ett vätskeformigt eller gasformigt bränsle som framställts av biomassa och vars energiinnehåll till övervägande del härrör från propan eller butan.

Med biogas förstås ett gasformigt bränsle som framställts av biomassa.

Lydelse enligt SFS 2024:1145

2 kap.

1 §

Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket eller 1 b §, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 1			
	– motorbensin	1 kr 52 öre per liter	3 kr 27 öre per liter	4 kr 79 öre per liter
	– alkylatbensin	1 kr 04 öre per liter	3 kr 27 öre per liter	4 kr 31 öre per liter

¹ Senaste lydelse 2020:1045. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp			
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt	
	b) miljöklass 2	1 kr 56 öre per liter	3 kr 27 öre per liter	4 kr 83 öre per liter	
2.	2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1 eller 7	2 kr 63 öre per liter	3 kr 27 öre per liter	5 kr 90 öre per liter
3.	2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	318 kr per m ³	3 642 kr per m ³	3 960 kr per m ³	
	b) inte har försetts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig miljöklass 1	1 150 kr per m ³	2 811 kr per m ³	3 961 kr per m ³	
	miljöklass 2	1 572 kr per m ³	2 811 kr per m ³	4 383 kr per m ³	
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	1 791 kr per m ³	2 811 kr per m ³	4 602 kr per m ³	
4.	2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	4 576 kr per 1 000 kg	4 576 kr per 1 000 kg	
	b) annat ändamål än som avses under a	1 475 kr per 1 000 kg	4 576 kr per 1 000 kg	6 051 kr per 1 000 kg	
5.	2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	3 256 kr per 1 000 m ³	3 256 kr per 1 000 m ³	

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
	b) annat ändamål än som avses under a	1 268 kr per 1 000 m ³	3 256 kr per 1 000 m ³	4 524 kr per 1 000 m ³
6.	2701, 2702 eller 2704	Kol och koks 874 kr per 1 000 kg	3 784 kr per 1 000 kg	4 658 kr per 1 000 kg
7.	2710 11 31	Flygbensin med en blyhalt om högst 0,005 gram per liter	1 kr 56 öre per liter	3 kr 27 öre per liter

I fall som avses i 5 kap. 16 § 3 och 4 samt 6 kap. 10 § 3 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

I fall som avses i 5 kap. 16 § 6 a och b och 6 kap. 10 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar

1. skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats utan skatt,

2. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats med skatt,

3. skatten som gäller för annat bränsle enligt första stycket, om sådant bränsle i annat fall än som avses i 1 har förvärvats utan skatt,

4. skatten som gäller för det bränsle enligt första stycket som det använda bränslet anses likvärdigt med enligt 3 eller 4 §, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats utan skatt, och

5. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats med skatt som motsvarar skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a.

I fall som avses i 5 kap. 16 § 6 c tillämpas tredje stycket 1–3 avseende flygfotogeten (KN-nr 2710 19 21).

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket eller 1 b §, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1.	2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för		
		a) miljöklass 1		

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp			
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt	
	– motorbensin	1 kr 52 öre per liter	3 kr 27 öre per liter	4 kr 79 öre per liter	
	– alkylatbensin	1 kr 04 öre per liter	3 kr 27 öre per liter	4 kr 31 öre per liter	
	b) miljöklass 2	1 kr 56 öre per liter	3 kr 27 öre per liter	4 kr 83 öre per liter	
2.	2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1 eller 7	2 kr 63 öre per liter	3 kr 27 öre per liter	5 kr 90 öre per liter
3.	2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	318 kr per m ³	3 642 kr per m ³	3 960 kr per m ³	
	b) inte har försetts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig miljöklass 1	1 150 kr per m ³	2 811 kr per m ³	3 961 kr per m ³	
	miljöklass 2	1 572 kr per m ³	2 811 kr per m ³	4 383 kr per m ³	
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	1 791 kr per m ³	2 811 kr per m ³	4 602 kr per m ³	
4.	2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 öre per kWh	31,0 öre per kWh	31,0 öre per kWh	
	b) annat ändamål än som avses under a	12,1 öre per kWh	31,0 öre per kWh	43,1 öre per kWh	
5.	2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
	a) drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 öre per kWh	31,0 öre per kWh	31,0 öre per kWh
	b) annat ändamål än som avses under a	12,1 öre per kWh	31,0 öre per kWh	43,1 öre per kWh
6.	2701, 2702 eller 2704	Kol och koks 874 kr per 1 000 kg	3 784 kr per 1 000 kg	4 658 kr per 1 000 kg
7.	2710 11 31	Flygbensin med en blyhalt om högst 0,005 gram per liter	1 kr 56 öre per liter	3 kr 27 öre per liter

I fall som avses i 5 kap. 16 § 3 och 4 samt 6 kap. 10 § 3 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

I fall som avses i 5 kap. 16 § 6 a och b och 6 kap. 10 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar

1. skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats utan skatt,

2. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt första stycket 3 a har förvärvats med skatt,

3. skatten som gäller för annat bränsle enligt första stycket, om sådant bränsle i annat fall än som avses i 1 har förvärvats utan skatt,

4. skatten som gäller för det bränsle enligt första stycket som det använda bränslet anses likvärdigt med enligt 3 eller 4 §, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats utan skatt, och

5. skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a respektive bränsle enligt första stycket 3 b, om bränsle enligt 3 eller 4 § har förvärvats med skatt som motsvarar skatten som gäller för bränsle enligt första stycket 3 a.

I fall som avses i 5 kap. 16 § 6 c tillämpas tredje stycket 1–3 avseende flygfotogen (KN-nr 2710 19 21).

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

För bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 1–3 eller enligt 1 a § gäller angivna skattebelopp bränslets volym vid en temperatur av 15°C. Om en skattskyldig visar att bränslet när skattskyldigheten inträder har en annan temperatur

För bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 1–3 eller 7 eller enligt 1 a § gäller angivna skattebelopp bränslets volym vid en temperatur av 15°C.

får volymen räknas om till 15°C. Om skattskyldighet inträder vid leverans till en köpare som inte är registrerad som skattskyldig för bränslen, får dock omräkning göras endast om detta särskilt avtalats mellan säljaren och köparen.

För bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 5 skall de angivna skattebeloppen beräknas på volymen vid en temperatur av 0°C och ett tryck av 101,325 kilopascal.

6 a kap.

2 c §³

För biogas eller biogasol som förbrukas som bränsle för uppvärmning medges befrielse från energiskatt med 100 procent och från koldioxidskatt med 100 procent.

Första stycket gäller endast om bränslet vid skattskyldighetens inträde omfattas av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen.

Om bränslet förbrukas i en sådan anläggning som avses i 1 kap. 3 a § lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen, gäller första stycket dessutom endast om förbrukaren vid förbrukningstillfället innehar ett hållbarhetsbesked som omfattar bränslet enligt 3 kap. samma lag.

För biogas, och för den andel av ett annat bränsle som utgörs av biogas, som förbrukas som bränsle för uppvärmning medges befrielse från energiskatt med 100 procent och från koldioxidskatt med 100 procent.

Första stycket gäller endast om biogasen vid skattskyldighetens inträde omfattas av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen.

Om biogasen förbrukas i en sådan anläggning som avses i 1 kap. 3 a § lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen, gäller första stycket dessutom endast om förbrukaren vid förbrukningstillfället innehar ett hållbarhetsbesked som omfattar bränslet enligt 3 kap. samma lag.

7 kap.

3 b §⁴

För andra bränslen än biogas, biogasol eller de som anges i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3 får en skattskyldig som har förbrukat eller

För andra bränslen än biogas eller de som anges i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3 får en skattskyldig som har förbrukat eller

³ Senaste lydelse 2021:669.

⁴ Senaste lydelse 2020:1045.

sålt bränslet som motorbränsle göra avdrag för sålt bränslet som motorbränsle göra avdrag för

1. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som framställts av biomassa och som utgör fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99,

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av ett motorbränsle för gnisttända motorer enligt KN-nr 3824 90 99 som framställts av biomassa och som utgör etanol, och

3. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 eller 2 och som framställts av biomassa.

4 §

En skattskyldig får göra avdrag för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent på biogas *och biogasol* som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle.

Första stycket gäller endast om

1. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd,

2. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare, och

3. biogasen *eller biogasolen* omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

En skattskyldig får göra avdrag för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle.

3. biogasen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2026.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

3 Gällande rätt

3.1 Energiskattedirektivet

Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (energiskattedirektivet) är ett unionsgemensamt ramverk för hur medlemsstaterna ska utforma sin nationella beskattning av bränslen och el.

De bränslen som omfattas av energiskattedirektivet svarar för den övervägande delen av den totala bränsleförbrukningen inom EU. Det rör sig om alla drivmedel, såväl fossila som sådana som har framställts av biomassa. I fråga om uppvärmningsbränslen omfattar energiskattedirektivet främst fossila bränslen men även vissa biobränslen, som t.ex. vegetabiliska och animaliska oljor och fetter samt biogas och gasol som framställts av biomassa. I fråga om bränslen för uppvärmning anges i energiskattedirektivet även att alla andra kolväten än torv ska beskattas.

Utgångspunkten är att medlemsstaternas nationella beskattning av bränslen ska uppfylla vissa minimiskattenivåer som föreskrivs i direktivet. Samtidigt innehåller direktivet krav på obligatorisk skattebefrielse i vissa situationer samt möjligheter för medlemsstaterna att ge skattenedsättning och fullständig eller partiell skattebefrielse i andra situationer. Sverige har i varierande utsträckning utnyttjat dessa möjligheter. Ett exempel är skattebefrielse för biogas och biogasol.

3.2 Lagen om skatt på energi

Lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, reglerar skatter på bränslen och el. Skattereglerna är anpassade till energiskattedirektivet. I LSE definieras de flesta bränslen genom hänvisningar till KN-nummer. Med KN-nummer menas nummer i Kombinerade nomenklaturen enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om gemensamma tulltaxan. Uppdateringar av hänvisningarna till tulltaxan för sådana varor som omfattas av lagen sker genom genomförandebeslut fattade av Europeiska kommissionen (1 kap. 2 a § LSE). De svenska energi- och koldioxidsskattebeloppen för fossila bränslen som t.ex. bensin, diesel, naturgas och gasol finns i 2 kap. 1 § första stycket 1–5 LSE. Skatten beräknas utifrån de enheter som följer av lagtexten. Andra skattepliktiga bränslen ska enligt artikel 2.3 i energiskattedirektivet beskattas i nivå med likvärdigt bränsle för vilket en minimiskattenivå är angiven i direktivet, jfr 2 kap. 3 och 4 §§ LSE. Medlemsstaterna ges i artikel 16 i energiskattedirektivet möjlighet att skattebefria bränslen som framställts av biomassa. Detta är grunden för de skattebefrielser som i dag gäller för bl.a. biogas och biogasol.

För biogas och biogasol finns uttryckliga skattebefrielser i LSE. När biogas eller biogasol förbrukas som bränsle för uppvärmning medges enligt 6 a kap. 2 c § LSE, med vissa villkor, befrielse från energiskatt med 100 procent och från koldioxidsskatt med 100 procent. För biogas och

biogasol som en skattskyldig har förbrukat eller sålt som motorbränsle får, med vissa villkor, avdrag göras enligt 7 kap. 4 § LSE för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent.

3.3 EU:s regler om statligt stöd

Både energiskatten och koldioxidskatten är att anse som miljörelaterade skatter. Skatteåtgärder kan vara utformade så att de definitionsmässigt utgör statligt stöd enligt reglerna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget. I artikel 26 i energiskattedirektivet klargörs att nedsättningar av eller befrielse från skatt som inte är obligatoriska kan omfattas av EU:s regler om statligt stöd. Genom att skattebefrielse för biobränslen är en möjlighet och inte en skyldighet enligt energiskattedirektivet omfattas denna skattebefrielse av EU:s regler om statligt stöd. Kommissionen har i sitt meddelande Riktlinjer för statligt stöd till klimat, miljöskydd och energi 2022 (EUT C 80, 18/02/2022, s. 1–89), förkortade CEEAG, angett villkoren för när stöd för energi- och miljööändamål kan anses vara förenliga med artikel 107.3 c i EUF-fördraget.

Kommissionen har nyligen genomfört ett s.k. formellt granskningsförfarande avseende Sveriges skattebefrielse för biogas och biogasol som används för motordrift (SA.56908) och för uppvärmning (SA.56125). Den 23 oktober 2024 beslutade kommissionen (EUT L, 2025/62, 17.1.2025, s. 1–33) att godkänna de två stödordningarna till och med den 31 december 2030 (SA.62941).

4 Enhetligare skatteregler för biobaserade gaser

4.1 Ny definition av biogas

Förslag: En ny definition av biogas införs i lagen om skatt på energi. Med biogas ska avses gasformiga bränslen som framställs av biomassa.

Skälen för förslaget

Den nuvarande definitionen är snäv

Den 1 januari 2011 infördes en definition av biogas i LSE. Definitionen av biogas är ”ett vätskeformigt eller gasformigt bränsle som framställts av biomassa och vars energiinnehåll till övervägande del härrör från metan”. När definitionen infördes övervägdes i förarbetena en vidare definition, där bl.a. kolvätena propan och butan samt bränslen som uppkom genom termisk förgasning av biomassa skulle omfattas. Regeringen bedömde att det för närvarande inte fanns skäl att utvidga definitionen på så sätt, men avsåg att följa den framtida utvecklingen på området (prop. 2009/10:144

s. 20). Den 1 januari 2021 infördes även en definition av biogasol, nämligen ”ett vätskeformigt eller gasformigt bränsle som framställts av biomassa och vars energiinnehåll till övervägande del härrör från propan eller butan”.

Utvecklingen av nya bränslen medför behov av en bredare definition

Utvecklingen av biobränslen går ständigt framåt och nya produkter introduceras på marknaden. Utöver biogas, biogasol och ovan beskrivna bio-DME ökar förekomsten av biobaserad s.k. syngas, eller syntetisk gas. Detta är en gas som framställs genom en ofullständig förbränning (även kallat förgasning) av exempelvis fast biomassa. I de fall råvaran är biogen är syngasen en form av biogas. Gasen som uppkommer i processen kan lagras och därefter levereras till en slutförbrukare. Syngasen används bl.a. som uppvärmningsbränsle i tillverkningsindustrin. Den biobaserade syngasens energiinnehåll härrör inte till övervägande del från metan. Följaktligen omfattas den inte av biogasdefinitionen i LSE, trots att den kan vara baserad på biomassa. Inte heller omfattas den av definitionen av biogasol.

Energigas Sverige har i en skrivelse (Fi2022/03521) framfört önskemål om att det ska införas en definition av bio-DME i lagen om skatt på energi och att bränslet ska undantas från skatt när det blandas in i gasol och används som ett bränsle för uppvärmning.

Meva Energy AB, som producerar syngas, har i en skrivelse (Fi2024/01275) framfört önskemål om att definitionen av biogas i LSE ändras på så sätt att alla gasformiga bränslen som producerats av biomassa omfattas.

En bredare definition som stämmer överens med andra regelverk

De befintliga definitionerna av biogas och biogasol, som inte omfattar exempelvis bio-DME eller biobaserad syngas, leder till att olika biogena gaser får olika skattemässiga förutsättningar. En sådan skillnad är inte önskvärd och det är därför lämpligt att se över definitionerna. För att bio-DME, biobaserad syngas och framtida tillkommande biogena gaser ska ges samma skattemässiga förutsättningar som biogas och biogasol är ett alternativ att löpande införa nya definitioner av dessa tillkommande produkter i LSE. Ett annat alternativ är att införa en generell definition för biogena gaser som kan tillämpas på fler produkter. En generell definition är att föredra eftersom en sådan skulle innebära en förenkling av lagtexten som även kan tillämpas på framtida utvecklade produkter och inte förutsätter återkommande lagändringar.

I viss annan klimat- och energilagstiftning tillämpas en bredare definition av termen biogas än den i LSE. I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (förnybartdirektivet) definieras biogas som ”gasformiga bränslen som framställs av biomassa”. Samma definition finns i kommissionens riktlinjer för statligt stöd till klimat, miljöskydd och energi 2022, kallade CEEAG. I de nämnda regelverken ingår således samtliga ovan beskrivna produkter, inklusive bio-DME och biobaserad syngas, i definitionerna av biogas.

Även i kommissionens beslut om statsstödsgodkännande (SA.62941) för Sveriges skattebefrielser för biogas och biogasol anges denna generella definition. Det framgår av beslutet att stödordningarna omfattar alla befintliga konkurrerande tekniker för framställning av gas från hållbar biomassa. Vidare anges att Sverige har bekräftat att man regelbundet kommer att följa upp marknadsutvecklingen och vid behov se över reglerna för stödberättigande för att säkerställa att varje begränsning av stödberättigandet fortfarande kan motiveras om nya tekniker eller metoder utvecklas eller om fler uppgifter blir tillgängliga.

Sveriges skattebefrielser grundar sig på artikel 16.1 i energiskattdirektivet. Enligt denna artikel får medlemsstaterna tillämpa skattebefrielse eller nedsatt skattesats för skattepliktiga bränslen om de består av eller innehåller någon av ett antal uppräknade produkter, varav en är produkter som framställts av biomassa. Det finns alltså varken i statsstödsbeslutet eller i energiskattdirektivet några hinder mot att ändra definitionen av biogas så att den omfattar fler gaser från hållbar biomassa. En sådan utvidgning bedöms därmed vara förenlig med EU-rätten.

I de ovan nämnda EU-regelverken, med den bredare definitionen av termen biogas, synes det vara underförstått att definitionen inkluderar även gas som har komprimerats till vätskeform. Av propositionen Hållbarhetskriterier – genomförande av det omarbetade förnybartdirektivet framgår följande: ”Med gasformiga biobränslen avses att bränslet i rumstemperatur och normalt lufttryck uppträder i gasform. Med gasformiga biobränslen avses därmed även gaser som komprimerats till vätskeform” (prop. 2020/21:185 s. 61).

I sammanhanget kan det nämnas att exempelvis gasol, naturgas och biometan omfattas av KN-nr 2711 under den vägledande rubriken ”Petroleumgaser och andra gasformiga kolväten”. I klassificeringen är den första uppdelningen av undernumren baserad på om gaserna är förtätade till vätska eller om de är i gasform. Utgångspunkten är därmed att de aktuella bränslena alltid klassificeras som gaser, oavsett i vilken aggregationsform (fysiskt tillstånd) de befinner sig.

Införandet av en generell definition av biogas motsvarande den som bl.a. finns i förnybartdirektivet och CEEAG skulle innebära att samtliga skattepliktiga gasformiga produkter som är framställda av biomassa omfattas av de befintliga skattebefrielserna, vid användning för såväl uppvärmning som motordrift. Det bör inte göra någon skillnad för tillämpningen om biogasen komprimeras till vätskeform. Med gasformiga biobränslen avses därmed att bränslet i rumstemperatur och normalt lufttryck uppträder i gasform.

Med anledning av ovanstående föreslås därför att en ny definition av biogas införs i LSE med innebörden att med biogas avses gasformiga bränslen som framställs av biomassa. Som en följd av detta blir särregleringar om biogasol överflödiga i lagtexten och tas därför bort.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 1 kap 9 §, 6 a kap. 2 c § och 7 kap. 3 b och 4 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi.

4.2 Skattebefrielse för biogas som blandas in i andra bränslen

Förslag: Skattebefrielse för biogas som förbrukas som bränsle för uppvärmning ska medges även för den andel av ett annat bränsle som utgörs av biogas.

Skälen för förslaget: Biogas har sedan länge varit skattebefriad i Sverige, såväl för uppvärmning som för motordrift. Den 1 januari 2021 infördes skattebefrielse även för biogasol för uppvärmning. I samband med att skattebefrielsen för biogasol för uppvärmning infördes gjorde regeringen bedömningen (prop. 2020/21:1 Förslag till statens budget, finansplan och skattefrågor, avsnitt 13.23) att någon uttrycklig skattebefrielse för bio-DME för uppvärmning inte var nödvändig: ”Dimetyleter (DME) är en förening av två metanolmolekyler. Dess egenskaper liknar gasolens och den hanteras på liknande sätt. Bio-DME härrör från biomassa. Produkten DME är hänförlig till KN-nr 2909 19 00 oavsett om den är framställd av fossil råvara eller av biobaserad råvara. DME är därmed inte en energiprodukt enligt 1 kap. 3 § LSE och därför inte skattepliktig enligt 2 kap. 3 § LSE. Skatt ska under vissa förutsättningar betalas även för en produkt som definitionsmässigt inte är en energiprodukt. Så är exempelvis fallet för en produkt som är avsedd att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning och innehåller annat kolväte än torv. (se 2 kap. 4 § första stycket 2 LSE). Den sistnämnda förutsättningen bedöms inte vara uppfylld för DME. När DME används som motorbränsle beskattas bränslet, även bio-DME, i enlighet med 2 kap. 4 § första stycket 1 LSE, med de skattebelopp som gäller för likvärdigt bränsle enligt 2 kap. 1 § LSE.”

Upp till 20 procent bio-DME kan blandas in i gasol utan att större ändringar av infrastrukturen är nödvändig. Av ovan nämnda skrivelse från Energigas Sverige (Fi2022/03521) framgår att när bio-DME blandas in i gasol så klassificeras hela blandningen som fossil gasol och därmed beskattas hela blandningen som fossil gasol. Energigas Sverige begär därför att bio-DME ska undantas från skatt när den blandas in i gasol och används som ett bränsle för uppvärmning.

Även med den bredare definitionen av termen biogas som föreslås i avsnitt 4.1 skulle bio-DME inte omfattas av skattebefrielsen för biogas när den blandas in i fossil gasol och används för uppvärmning. För att främja inblandning av biogaser i andra bränslen, dvs. i normalfallet i naturgas eller gasol, och för att skapa en skattemässig likabehandling mellan biogaser som förbrukas i ren form och biogaser som blandas in i ett annat bränsle föreslås därför att skattebefrielse för biogas utvidgas till att omfatta biogas som utgör en beståndsdel i ett annat bränsle som används för uppvärmning.

Skattebefrielsen för biogas baseras, som beskrivits ovan, på artikel 16 i energiskattedirektivet. Av artikel 16.1 framgår att medlemsstaterna får tillämpa skattebefrielse eller nedsatt skattesats för skattepliktiga produkter om de består av eller innehåller en eller flera av ett antal uppräknade produkter, bl.a. produkter som framställts av biomassa, vilket omfattar

biogas. Följaktligen tillåts medlemsstaterna att tillämpa skattebefrielse för ett biobränsle även när biobränslet utgör en beståndsdel i ett annat bränsle.

Kommissionen poängterar i sitt beslut om statsstödsgodkännande (SA.62941) för Sveriges skattebefrielser för biogas och biogasol, med hänvisning till artikel 16.2 i energiskattedirektivet, att skattebefrielsen eller skattenedsättningen begränsas till den del av produkten som faktiskt härrör från biomassa, vilket är fallet enligt stödordningarna. Av beslutet framgår även att de svenska myndigheterna har bekräftat att vid blandning av biogas och biopropan med andra slag av gaser eller bränslen är skattebefrielserna endast tillämpliga på den förnybara beståndsdel i dessa blandningar.

Med stöd av ovanstående bedöms förslaget vara förenligt med EU-rätten.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 6 a kap. 2 c § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

4.3 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagens effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med utgångspunkt i tillämpliga delar av 7 § förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

De offentligfinansiella effekterna till följd av ändrade skatte- och avgiftsregler beräknas i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner. Beräkningarna görs i ikraftträdandets priser och skattebaser och utgår vanligtvis från att beteendet hos individer och företag inte ändras till följd av förändringarna i skattereglerna. Antagandet om oförändrat beteende ger en god uppskattning av åtgärdernas effekt på kort och medellång sikt. På längre sikt, och för att analysera andra konsekvenser än de offentligfinansiella effekterna, kan ett mer dynamiskt synsätt behöva användas, där skattebaser tillåts påverkas av regeländringen.

Efter ikraftträdandet kan förslaget utvärderas genom en uppföljning av Regeringskansliet tillsammans med exempelvis relevanta myndigheter eller branschorganisationer för att i relation till syftet med förslaget analysera effekter och för att oförutsedda konsekvenser av förslaget ska kunna uppdagas.

4.3.1 Offentligfinansiella effekter

Den justerade definitionen av biogas innebär att fler gasformiga bränslen kommer att omfattas av den befrielse från energi- och koldioxidskatt som nu gäller för biogas och biogasol. Att utvidga skattebefrielsen för biogas som förbrukas för uppvärmning till att omfatta även biogas som utgör en beståndsdel i ett annat bränsle gör att ytterligare användning av biogaser kan omfattas av skattebefrielse. De bränslen som i dagsläget inte omfattas av möjligheten till skattebefrielse men som kommer att omfattas är framför

allt bio-DME och biobaserad syngas. Användningen av dessa produkter är i dag dock så liten att inga betydande offentligfinansiella effekter förväntas uppstå på kort sikt till följd av att de med förslaget omfattas av skattebefrielse. På längre sikt kan den justerade definitionen leda till att användningen av dessa produkter ökar, eller att andra produkter som faller inom den justerade biogasdefinitionen etableras på marknaden, vilket kan leda till ett större skattebortfall.

Förslaget kan ha viss påverkan på skatteutgiften energiskattebefrielse för biobränsle m.m. för uppvärmning.

4.3.2 Effekter för företagen

Förslagen innebär att vissa gasformiga biobränslen som i dag beskattas som det fossila bränsle som de ersätter kommer att omfattas av den skattebefrielse som i dag endast gäller för biogaser i form av metan, propan eller butan. Skattebefrielsen kommer sannolikt att till stor del, men kanske inte helt, övervältras på priset för dessa gasformiga biobränslen. Därigenom gynnar förslaget både de företag som producerar och säljer de aktuella bränslena och de företag som använder dessa i verksamheter där bränsleanvändningen är beskattad. I dagsläget är det endast några få företag som säljer respektive använder bio-DME eller biobaserad syngas. På sikt kan dock användningen av dessa bränslen, liksom framtida bränslen som ryms inom den nya biogasdefinitionen, komma att växa och förslaget kan därmed på längre sikt komma att beröra fler företag än i dag.

De gasformiga biobränslen som med förslaget kommer att omfattas av skattebefrielsen för biogas kommer i huvudsak att kunna ersätta gasol eller naturgas för uppvärmningsändamål. Det är dock bara en del av användningen av naturgas och gasol som omfattas av energibeskattnings. Enligt SCB skedde 2022 ungefär hälften av gasolanvändningen och en femtedel av naturgasanvändningen inom industrin i järn- och stålverk vilket är verksamheter som i den utsträckning de ryms inom termen metallurgiska processer är undantagna från energibeskattnings. Stål- och metallindustrins användning av bio-DME, biobaserad syngas eller andra biogaser som kan ersätta gasol eller naturgas förväntas därför inte påverkas i någon större utsträckning av förslaget om utvidgad biogasdefinition. Naturgas och gasol som används som råvara, t.ex. inom kemiindustrin, omfattas inte heller av energibeskattnings, och användningen av de aktuella bränslena inom företag i kemiindustrin eller i raffinaderier förväntas därför inte påverkas av förslaget.

Användning av beskattad gasol antas främst ske inom massa-, pappers- och pappersvaruindustrin för torkning, inom livsmedelsindustrin, för tillverkning av kemikalier och kemiska produkter, för metallvarutillverkning och inom järn- och stålindustrin. Det är därmed främst företag i dessa sektorer som genom förslaget kan få lägre kostnader för användning av biogaser som kan blandas in i och ersätta fossil gasol. För biogaser som kan ersätta naturgas, såsom biobaserad syngas, förväntas det framför allt vara inom massa-, pappers- och pappersvaruindustrin samt livsmedelsindustrin som förslaget kan ge incitament till ökad användning av biogaser. Utöver industrin finns en viss användning av naturgas och gasol i hushålls- och servicesektorn, exempelvis i form av naturgas för

uppvärmning av fastigheter och gasol för matlagning. Företag som använder naturgas och gasol för dessa ändamål kan också komma att dra nytta av att fler biogaser kan omfattas av skattebefrielsen.

Ett gasformigt bibränsle som används som uppvärmningsbränsle och som beskattas som naturgas kan antas kosta ca 15 000–20 000 kronor per 1 000 kubikmeter inklusive skatter. Förslaget minskar kostnaden för detta bränsle med 4 524 kronor vid full övervältring av skattesänkningen på priset för varje 1 000 kubikmeter. Ett gasformigt bibränsle som används som uppvärmningsbränsle och som beskattas som gasol kan antas kosta ca 50 kronor per kilo. Förslaget minskar kostnaden med drygt 6 kronor per kilo vid full övervältring.

4.3.3 Effekter för miljön

Förslaget om ny biogasdefinition samt skattebefrielse för biogaser som blandas in i andra bränslen som förbrukas för uppvärmning innebär sammantaget att fler gasformiga bibränslen än i dag kommer att omfattas av nedsatt energibesättning. Därigenom ökar incitamenten att ersätta användning av fossila uppvärmningsbränslen med biobaserade dito i verksamheter med beskattad energianvändning. I den utsträckning som dessa biogaser ersätter användning av fossila bränslen i den industri som ingår i handeln med utsläppsrätter innebär förslaget att skattelagstiftningen inte längre missgynnar användningen av biogaser som huvudsakligen består av andra gaser än metan, propan eller butan vilket ger möjlighet att åstadkomma utsläppsminskningar till en lägre samhällsekonomisk kostnad än om förslaget inte genomförs. Lägre utsläpp inom den svenska industrin bidrar till en omställning till nettonollutsläpp av växthusgaser till atmosfären senast 2045. I den utsträckning dessa bibränslen ersätter användning av fossila bränslen inom de sektorer som berörs av Sveriges EU-åtagande inom ansvarsfördelningsförordningen (ESR) kan förslaget även innebära utsläppsminskningar som gör att Sverige lättare når sitt ESR-åtagande. På kort sikt bedöms dock effekterna på utsläppen av växthusgaser av förslaget vara små och inte möjliga att beräkna. Utsläpp av övriga luftföroreningar såsom partiklar och kväveoxider förväntas inte minska i någon betydande omfattning.

4.3.4 Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslaget bedöms medföra kostnader för Skatteverket och Tullverket för att tillgodose företagens informationsbehov vid de ändrade reglerna. Några särskilda informationsinsatser bedöms inte nödvändiga utan bedöms kunna ingå i den anpassning som regelbundet görs på grund av ny eller förändrad lagstiftning. Eventuellt tillkommande kostnader bedöms kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Förslaget bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

4.3.5 Övriga effekter

Förslaget förväntas inte få några effekter för enskilda, några fördelningseffekter eller effekter för den ekonomiska jämställdheten. Förslaget bedöms inte heller få några särskilda konsekvenser för kommuner och regioner, sysselsättning, arbetslöshet och löner.

5 Skattesatser för gasformiga bränslen

5.1 Beskattning av gaser utifrån energiinnehåll

Förslag: Skattesatserna för naturgas, gasol och andra gaser ska uttryckas som ören och tiondels ören per kilowattimme.

Skälen för förslaget

Naturgas och biogas samdistribueras i gasledning

Naturgas har använts i Sverige sedan 1985. Sverige har ingen egen naturgasutvinning, utan naturgasen i det västsvenska gasnätet förs in via ett havsförslaget rör från Dragör i Danmark. Naturgasnätet sträcker sig från Trelleborg i söder till Stenungssund i norr samt i en dragning österut genom Småland. Gasnätet når därmed ett trettiotal kommuner i sydvästra Sverige. Förutom det västsvenska gasnätet finns ett stads- och fordonsgasnät i Stockholmsområdet samt några små lokala gasnät. Nätverksamheten är ett reglerat monopol. Företag som bedriver överföring, förgasning eller lagring av naturgas får inte bedriva handel med gas.

Biogas och naturgas har i princip samma egenskaper och kan därför distribueras i samma rörledningssystem. I västsvenska gasnätet blandas naturgas med biogas som bildats vid rötning i avfallsanläggningar, vid deponier eller i förgasningsanläggningar. Innan biogasen matas ut på naturgasnätet måste den uppgraderas för att få bort koldioxid ur gasen och få en metanhalt som är mer jämförbar med naturgasens. Vid uppgraderingen tillsätts gasol för att höja biogasens energiinnehåll. Trots denna uppgradering har dock biogas som injiceras i naturgasnätet ett lägre energiinnehåll per volymenhet än den naturgas som redan finns i nätet. Biogas och naturgas samdistribueras i det västsvenska gasnätet vilket innebär att köparna av naturgas via gasnätet i realiteten tar emot en blandning av naturgas och biogas. Detta innebär att biogasens lägre energiinnehåll påverkar hur stor volym gas som köparna av naturgas behöver för ett givet energibehov. Eftersom beskattning sker per volymenhet varierar därmed beskattningen per energienhet beroende på sammansättningen av den gas som levererats.

Energigas Sverige har kommit in med en skrivelse (Fi2017/04743) med en begäran om att ändra beskattningen av bränslen så att naturgas beskattas utifrån energiinnehåll i stället för volym. Enligt Energigas Sverige finns det flera argument för sådan förändring. Som exempel nämns att

beskattning utifrån volym medför en snedvriden konkurrens mellan gasförbrukare beroende på var i gasnätet de får sin gas levererad. Vidare medför dagens beskattning att biogas spetsas med gasol, vilket enligt Energigas Sverige bl.a. minskar biogasens trovärdighet som förnybart bränsle.

Nuvarande beskattning som inte följer energiinnehållet medför önskad snedvridning

Skattesatserna för bränslen anges som belopp per volymenhet eller per viktenhet beroende på vilka produkter som avses. Energiskatten för direkt skattepliktiga uppvärmningsbränslen är proportionell mot energiinnehållet och motsvarar ca 11,4 öre per kilowattimme 2025 med undantag för lågbeskattad olja. Omräkningarna baseras på att värmevärdet är 11 000 kilowattimmar per 1 000 kubikmeter för naturgas och 12 800 kilowattimmar per ton för gasol, jfr prop. 2009/10:41 s. 150–152. Värmevärdet på 11 000 kilowattimmar per 1 000 kubikmeter för naturgas är det värmevärde som användes av SCB och Statens energimyndighet vid tiden för prop. 2009/10:41.

Energiinnehållet i naturgas är dock inte homogent. Det kan variera både över tid och från plats till plats beroende på tryck, temperatur, ursprung och gasens sammansättning. Så länge som i princip all naturgas som användes i Sverige hade sitt ursprung från de danska naturgasfälten var också energiinnehållet i naturgasen i Sverige relativt stabilt kring 11 000 kilowattimmar per 1 000 kubikmeter. Med en ökad användning av naturgas från andra källor, både i form av vätskeformig naturgas (LNG) och via import genom gasnätet, har naturgasen fått ett mer varierat och i genomsnitt lägre värmevärde. I gasnäten är dessutom energiinnehållet i den totala gassammansättningen lägre ju mer biogas som blandningen innehåller, vilket även innebär att energiinnehållet är lägre i närheten av inmatningspunkterna av biogas om inte propanisering sker.

Användningen av LNG ökar i Sverige. I och med att LNG har introducerats på den svenska marknaden finns nu naturgas att tillgå i stora delar av landet. LNG (och i vissa fall vätskeformig biogas, LBG) används i dag bl.a. inom industrin, som bränsle för tunga transporter och som fartygsbränsle.

Vid en och samma energiförbrukning hos gaskunden kommer den underliggande gasvolymen att variera eftersom energiinnehållet i gasen varierar. Ett lägre energiinnehåll medför att en större volym gas behövs för att leverera samma mängd energi. Med dagens beskattning som utgår från volymen kan därmed två gasförbrukare med samma energiförbrukning få olika skattekostnad beroende på hur nära en biogasinmatning som förbrukningen sker, dvs. hur stor andel biogas respektive förbrukare har i sin gasblandning som tas ut från nätet.

Sammanfattningsvis innebär gasernas varierande energiinnehåll att dagens volym- eller viktbeskattning medför en beskattning som inte motsvarar den förbrukade energimängden. Detta kan anses leda till en orättvis beskattning och en önskad konkurrenssnedvridning. Det finns därför skäl att se över vilka enheter som ligger till grund för beskattningen.

Gasmarknadens aktörer har övergått till handel utifrån energiinnehåll

I stället för att handla gas utifrån ett schablonmässigt energiinnehåll har gasbranschens aktörer under de senaste ca tio åren övergått till en handel i gasnätet som utgår från ett varierande energiinnehåll. I arbetet med att ta fram en metod för hur detta skulle gå till deltog alla nätföretag, gasleverantörer, balansansvariga och systembalansansvariga som var anslutna till det västsvenska transmissionsnätet. Metoden beskrivs i Energiföretagen Sveriges dokument Branschgemensamma metoder för bestämning av värmevärde. Enligt dokumentet ska debitering och avräkning av gas baseras på levererad energimängd och överförd gasvolym.

Enligt den branschgemensamma metoden delar respektive distributionsnätsföretag in sitt gasnät i s.k. värmevärdesområden, inom vilket energiinnehållet ska vara ett och samma för alla kunder. Storleken på värmevärdesområdena beror på nätens olika förutsättningar och kan innefatta allt från ett stort antal kunder till några enstaka kunder. Nätföretaget beräknar det slutliga månatliga värmevärdet för respektive värmevärdesområde. Beräkningarna görs utifrån uppmätta värmevärden i respektive område. Gasleverantören får genom nätföretagens meddelande- och mätvärdesrapportering kännedom om gällande värmevärdesområden och var en anläggning (uttagspunkt) är belägen. Utöver detta får de uppgifter om volym och värmevärde för att möjliggöra fakturering av respektive anläggning.

Metoden innebär att för ett nät där två eller flera gaser med olika energiinnehåll blandas beräknas ett volymviktat värmevärde med hjälp av ingående gasers värmevärde och gasflöden enligt ett samband som beskrivs i en formel.

Energimarknadsinspektionens mätföreskrifter utgår från energiinnehåll

Den 10 juli 2020 remitterade Energimarknadsinspektionen (Ei) ett förslag om att genomföra metoden som beskrivs i föregående avsnitt i Ei:s mätföreskrifter. Eftersom syftet med metoden är att säkerställa att fakturerad och verklig mängd överförd energi till kund överensstämmer, var Ei positiva till en metod som vid avräkning och debitering tar hänsyn till varierande värmevärden i ett värmevärdesområde. I konsekvensutredningen till förslaget gör Ei bedömningen att metoden gör det möjligt för företagen att debitera gas med bättre hänsyn till dess energiinnehåll. Den 1 november 2020 trädde ändringarna i kraft i de numera upphävda Energimarknadsinspektionens föreskrifter och allmänna råd (EIFS 2014:8) om mätning, beräkning och rapportering av överförd naturgas samt anmälan om leverans och balansansvar. Genom ändringen infördes regler om bestämning av värmevärde i värmevärdesområden i föreskrifterna. Motsvarande regelverk återfinns nu i Energimarknadsinspektionens föreskrifter och allmänna råd (EIFS 2022:6) om mätning och rapportering av överförd naturgas samt anmälan om leverans och balansansvar.

I konsekvensutredningen till förslaget anför Ei sammanfattningsvis att avsikten med förändringen är att fastställa en redan existerande praxis på naturgasområdet. De huvudsakliga skäl som angavs för denna förändring har relevans även för att föreslå förändringar i beskattningen.

Nuvarande beskattning bör i likhet med branschpraxis och andra regelverk utgå från energiinnehåll

Som framgår ovan harmonierar inte nuvarande skattesystem, där skatten tas ut per förbrukad volymenhet, med övriga system som gasbranschens aktörer rapporterar till. Enligt skrivelsen från Energigas Sverige (Fi2017/04743) sker branschens övriga myndighetsrapporteringar övervägande i energimått, exempelvis bränslestatistiken till SCB och miljörapportering till Naturvårdsverket. Sedan 2015 utgår tillsynsavgiften som betalas till Energimarknadsinspektionen och försörjningstrygghetsavgiften som betalas till Energimyndigheten från energiinnehåll i stället för volym, se vidare i förordning (2008:1330) om vissa avgifter på naturgasområdet. Att skattehanteringen avviker från handeln och den övriga rapporteringen medför en onödig administrativ börda för de berörda företagen. Av förenklingsskäl bör därför även beskattningen av gaserna utgå ifrån energimängder.

Minskade incitament för att propanisera biogas med fossil gasol

Uppgraderad biogas (biometan) förs i dag in både på transmissionsnätet och på distributionsnäten. Biogas, även uppgraderad sådan, har ett lägre energiinnehåll än naturgas. För att biogas ska uppnå liknande energiinnehåll som naturgas tillsätts i de flesta fall gasol innan biogasen förs in på näten, s.k. propanisering. Detta har historiskt varit nödvändigt för att upprätthålla ett stabilt energiinnehåll i hela gasnätet då branschens tekniska och ekonomiska system inte varit utformade för att hantera varierande energiinnehåll på gasen. Utan tillsatsen av gasol hade gasförbrukarna debiterats än mer skilda belopp för samma energimängd beroende på var och när de förbrukade gasen. Eftersom gasmarknadens aktörer numera handlar gas utifrån energimängd, och tekniska modifieringar har gjort näten bättre anpassade till varierande energiinnehåll, har skälen för propanisering minskat. Så länge skatten tas ut per volymenhet anses det dock fortfarande finnas skäl till propanisering för att upprätthålla ett jämnare energiinnehåll och därmed ett jämnare skatteuttag per energienhet. För att möjliggöra en utfasning av fossila bränslen och nå Sveriges mål om nettonollutsläpp 2045 behöver andelen biogas i gasnäten öka för att så småningom helt kunna ersätta dagens användning av naturgas och fossil gasol. Skattelagstiftningen bör därför inte vara utformad på ett sådant sätt att den ger incitament att tillsätta fossil gasol i gasnätet.

Energiskattedirektivet tillåter att skatt tas ut efter energiinnehåll

Utgångspunkten i energiskattedirektivet är att medlemsstaternas nationella beskattning av bränslen ska uppfylla vissa minimiskattenivåer som föreskrivs i direktivet. Dessa framgår av artiklarna 7–10 med hänvisningar till bilaga I till direktivet. För naturgas uttrycks minimiskattenivåerna i enheten euro per gigajoule bruttovärmevärde. För gasol och vissa andra gasformiga kolväten uttrycks nivåerna i euro per 1 000 kg.

Enligt artikel 12.1 i direktivet får medlemsstaterna uttrycka sina nationella skattenivåer i andra enheter än de som anges i artiklarna 7–10 under förutsättning att motsvarande skattenivåer, efter omvandling till dessa enheter, inte är lägre än de angivna miniminivåerna. Att uttrycka

skattesatserna för naturgas, gasol och andra gaser som belopp per energienhet bedöms därför vara förenligt med EU-rätten.

Skattesatserna för gaser föreslås anges i ören per kilowattimme

En övergång från beskattning per volymenhet till en beskattning per energienhet bör gälla oavsett i vilken form gasen förekommer och oavsett om den distribueras i ett gasnät eller på annat sätt. Ett alternativ hade varit att överväga att förändringen enbart ska gälla för gasformiga bränslen som distribueras i gasnätet, eftersom det är i den situationen som energiinnehållet varierar mest, och det är för gasnäten som branschpraxisen har överförts till andra regelverk. Av förenklingskäl och för enhetlighetens skull bedöms dock en bredare tillämpning vara mer lämplig.

Med anledning av ovanstående föreslås att LSE ändras så att beskattningen av naturgas utgår från gasens energiinnehåll. För att skapa en så enhetlig hantering som möjligt av olika gaser, särskilt som de i vissa fall distribueras i gemensamma gasnät, föreslås att samma sak ska gälla gasol och andra skattepliktiga gaser.

Då branschpraxis och andra regelverk utgår från energiinnehåll uttryckt i kilowattimmar föreslås den enheten användas även i LSE, trots att den enhet som anges i energiskattedirektivet i fråga om naturgas är gigajoule.

Förslaget är därmed att skattesatserna som anges i 2 kap. 1 § första stycket 4 och 5 LSE för bl.a. naturgas och flytande gasol uttrycks i ören och tiondels ören per kilowattimme. I enlighet med reglerna om beskattning av vissa andra produkter som likvärdigt bränsle (2 kap. 3 och 4 §§ LSE) kommer de uttryckta skattebeloppen i förekommande fall tillämpas även på vissa andra gasformiga bränslen. Detta gäller exempelvis gasformig biogas och gasformig gasol, vilka båda har KN-nummer 2711 29 00.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 2 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

5.2 Skattesatserna för gaser

Förslag: Energiskattebeloppet för naturgas och gasol som används för drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg ska vara 0 öre per kilowattimme. Koldioxidskattebeloppet för motsvarande ändamål ska vara 31,0 öre per kilowattimme.

Energiskattebeloppet för naturgas och gasol som används för annat ändamål ska vara 12,1 öre per kilowattimme. Koldioxidskattebeloppet för motsvarande ändamål ska vara 31,0 öre per kilowattimme.

Skälen för förslaget: I prop. 2009/10:41 anges att energiskatten på naturgas beräknades utifrån ett energiinnehåll på 11 000 kilowattimmar per 1 000 kubikmeter. Det verkliga energiinnehållet i gasnätet har dock historiskt varit lägre och fluktuerat. Detta har inneburit att också skattebeloppet per energienhet har varierat, både över tid och mellan

platser i gasnätet. Ett värde på 10 500 kilowattimmar per 1 000 kubikmeter bedöms ligga närmare det faktiska genomsnittliga energiinnehållet i den naturgas som i dag används i Sverige. För att bibehålla den genomsnittliga beskattningen för naturgasanvändarna vid en övergång till beskattning utifrån energiinnehåll bör skattebeloppet för naturgas beräknas genom att energi- och koldioxidskattebeloppen för 2026 divideras med 10 500 och uttrycks i öre per kilowattimme avrundat till en decimal.

Mot bakgrund av det ovanstående föreslås att energiskattebeloppet för naturgas som används för drift av motordrivet fordon, fartyg eller luftfartyg ska vara 0 öre per kilowattimme respektive 12,1 öre per kilowattimme för naturgas som används för andra förbrukningsändamål. Vidare föreslås att koldioxidskattebeloppet för naturgas ska vara 31,0 öre per kilowattimme.

I gasnätet kan flera gaser blandas, bl.a. naturgas, biogas och gasol. Av förenklingskäl, och för att ha en enhetlig beskattning när gasformiga bränslen blandas, föreslås att skatten för gasol ska tas ut per kilowattimme vid samma skattenivå som naturgas. Detta innebär en något högre energiskatt för gasol än om energiskattesatsen i stället skulle ha beräknats genom att energiskattebeloppet per kg för 2026 hade dividerats med gasolens energiinnehåll. Samtidigt får flytande gasol en lägre koldioxidskattesats jämfört med om koldioxidskattebeloppet per 1 000 kg för 2026 skulle ha dividerats med gasolens energiinnehåll. Sammantaget blir summan av energi- och koldioxidskatt något lägre för gasol till följd av förändringen.

Med anledning av att skattebeloppen för naturgas föreslås anges per energienhet i stället för per volymenhet behövs inte den volymomräkningsregel som i dag finns i 2 kap. 2 § andra stycket LSE. En följdändring är således nödvändig. Skatteverket har därtill tidigare konstaterat att även den omräkningsregel som i samma paragraf finns för vissa flytande bränslen inte är tillämplig eftersom bestämmelserna om skattskyldighetens inträde i de flesta fall inte är kopplade till några civilrättsliga begrepp såsom t.ex. begreppen leverans eller köpare (Skatteverkets ställningstagande 2024-04-16 ”Volymomräkning av bränsle enligt 2 kap. 2 § lagen om skatt på energi – villkor för omräkning är inte tillämpligt i vissa fall” dnr. 8-2828610). Det föreslås med anledning av det ovanstående att paragrafen förändras för att överensstämma med LSE i övrigt.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 2 kap. 1 och 2 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi.

5.3 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med utgångspunkt i tillämpliga delar av 7 § förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

De offentligfinansiella effekterna till följd av ändrade skatte- och avgiftsregler beräknas i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner. Beräkningarna görs i ikraftträdandeårets priser och skattebaser och utgår vanligtvis från att beteendet hos individer och företag inte ändras till följd av förändringarna i skattereglerna. Antagandet om oförändrat beteende ger en god uppskattning av åtgärdernas effekt på kort och medellång sikt. På längre sikt, och för att analysera andra konsekvenser än de offentligfinansiella effekterna, kan ett mer dynamiskt synsätt behöva användas, där skattebaser tillåts påverkas av regeländringen.

Efter ikraftträdandet kan förslaget utvärderas genom en uppföljning av Regeringskansliet tillsammans med exempelvis relevanta myndigheter eller branschorganisationer för att i relation till syftet med förslaget analysera effekter och för att oförutsedda konsekvenser av förslaget ska kunna uppdagas.

5.3.1 Offentligfinansiella effekter

Den offentligfinansiella effekten uppgår till de skatteintäkter som uteblir när förslaget genomförs. Beräkningen av de offentligfinansiella effekterna redovisas i tabell 1. All användning av naturgas och gasol är inte fullt beskattad med både energi- och koldioxidskatt. Till exempel är förbrukning i metallurgiska processer befriad från såväl energi- som koldioxidskatt och uppvärmningsbränslen som används i industri-anläggningar som omfattas av EU:s handel med utsläppsrätter (EU ETS) är undantagna från koldioxidskatt. År 2026 bedöms ca 295 miljoner kubikmeter naturgas, motsvarande ca 3,10 TWh, bli belagd med energiskatt och ca 172 miljoner kubikmeter, motsvarande ca 1,81 TWh, bli belagd med koldioxidskatt. För gasol bedöms år 2026 cirka 149 tusen ton, motsvarande 1,91 TWh, bli belagd med energiskatt och ca 83 tusen ton, motsvarande 1,06 TWh, bli belagd med koldioxidskatt. Beräkningarna av skattebaserna baseras bl.a. på Energimyndighetens kortsiktsprognos. Beräkningarna av de offentligfinansiella effekterna utgår vidare från de skattesatser som riksdagen har fastslagit för naturgas och gasol som ska gälla från den 1 januari 2026. Den offentligfinansiella effekten för 2026 är baserad på en halvårseffekt. På grund av förslagens konstruktion härrör den negativa offentligfinansiella effekten i princip enbart från gasolskattebasen.

Tabell 1 Offentligfinansiella effekter

Miljarder kronor, fasta priser och skattebaser

	Bruttoeffekt	Nettoeffekt	Nettoeffekt	Nettoeffekt	Varaktigt
	2026	2026	2027	2028	effekt
Offentligfinansiell effekt	-0,02	-0,02	-0,03	-0,03	-0,03

Källa: Egna beräkningar.

För att det totala skatteuttaget ska förbli oförändrat för naturgaskollektivet när skatten tas ut efter energiinnehåll måste de nuvarande skattesatserna divideras med ett energiinnehåll som ligger nära

det verkliga värmevärdet. Det får följderna att de nya skattesatserna, uttryckta per energienhet, är högre jämfört med om de nuvarande skattesatserna i stället divideras med det tidigare antagna högre värmevärdet. Eftersom energiskatten på naturgas jämförs med normen för uppvärmningsbränslen genom att den uttrycks i ören per kilowattimme innebär förslaget att nya skatteutgifter och skattesanktioner uppstår. Övergången till beskattning av naturgas utifrån energiinnehåll synliggör alltså att det antagande om genomsnittligt energiinnehåll som energiskatten för naturgas har baserats på har skilt sig från det verkliga energiinnehållet. Härigenom kommer en skattesanktion att uppstå för energiskatt (och på samma sätt för koldioxidskatt) för naturgas även om det inte görs någon reell förändring i skatteuttag. Den sänkta koldioxidskatten på gasol innebär att en skatteutgift för gasol som används för uppvärmning uppstår. Den höjda energiskatten för gasol innebär samtidigt att en skattesanktion för gasol uppstår.

5.3.2 Effekter för företagen

Att skatten på naturgas och gasol uttrycks per energienhet i stället för per volymenhet innebär att samtliga kostnadskomponenter i naturgasnätet, såväl pris och nätavgifter som skatt, tas ut enligt samma princip. Förslaget om skatt utifrån energiinnehåll innebär därmed en regelförenkling för de företag som handlar med naturgas och biogas i gasnätet. Förändringen innebär också att kunder som tar ut gas på olika platser i gasnätet, med varierande värmevärde, får samma skattekostnad för den energi de köper. Skattelagstiftningen kommer därmed inte längre att snedvrída konkurrensförhållandena mellan företag som är lokaliserade på olika platser längs med gasnätet. En ökad inmatning av biogas i nätet kommer därmed heller inte att leda till att skattekostnaden för kunder i närheten av inmatningspunkten ökar.

Skattesatserna per energienhet i förslaget är utformade för att naturgasanvändarna som kollektivt inte ska få förändrade kostnader. Däremot kommer skattekostnaden att minska för de företag som i dag använder naturgas med ett lägre energiinnehåll medan skattekostnaden kommer att öka för de företag som i dag använder naturgas med ett högre energiinnehåll. Förslaget innebär att, uttryckt i ören per kilowattimme, energiskatten på gasol ökar något medan koldioxidskatten på gasol minskar. Sammantaget går skatten på gasol ned. Den del av industrins gasolanvändning som är belagd med koldioxidskatt är även belagd med energiskatt. Eftersom koldioxidskatten minskar mer än energiskatten ökar, innebär detta minskade kostnader för dessa företag med ungefär 30 miljoner kronor räknat på årsbasis. Koldioxidbeskattad användning av gasol antas framför allt ske i livsmedelsbranschen men till viss del också inom tillverkning av kemikalier och kemiska produkter och metallvarutillverkning. För de företag som endast betalar energiskatt ökar kostnaderna i stället marginellt. Huvuddelen av sådan användning antas ske i företag som är verksamma inom massa- och pappersvarutillverkning och järn- och stålindustrin.

Naturgas levereras även i förvätskad form utan inblandning av biogas, s.k. LNG. Energiinnehållet i den naturgas som levereras som LNG är

visserligen något högre per kg än den blandning av naturgas och biogas som levereras via västsvenska naturgasnätet, men per volymenhet är energiinnehållet i LNG snarlikt det i naturgasnätet, dock med viss variation beroende på ursprung. Att beskatta naturgas som levereras förvätskad per energienhet med den skattesats som föreslås bedöms därför inte påverka skattebelastningen jämfört med dagens situation för den genomsnittlige användaren av LNG.

5.3.3 Miljöeffekter

En beskattning efter energiinnehåll minskar behovet av att spetsa biogasen med fossil gasol för att öka dess värmevärde. Minskad användning av fossil gasol kan leda till något lägre fossila växthusgasutsläpp. Skatten på gasol sänks något jämfört med nuvarande regelverk vilket kan öka användningen av fossil gasol och därmed utsläppen av fossila växthusgaser något. Sammantaget bedöms miljöeffekterna vara små.

Sverige har statsstödsgodkännanden som innebär att biogas och biogasol som används som uppvärmnings- eller motorbränsle får skattebefrias fram till och med 2030. I en hypotetisk framtida situation där biogas eller biogasol inte längre är skattebefriade, innebär förslaget att dessa bränslen inte längre missgynnas skattemässigt på grund av deras lägre energiinnehåll per volym- eller viktenhet.

5.3.4 Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslaget förväntas medföra vissa kostnader för Skatteverket och Tullverket för att förändra blanketter och tillgodose företagens informationsbehov vid de ändrade reglerna. Några särskilda informationsinsatser bedöms inte nödvändiga utan bedöms kunna ingå i den anpassning som regelbundet görs på grund av ny eller förändrad lagstiftning. Eventuellt tillkommande kostnader bedöms kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Förslaget bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

5.3.5 Övriga effekter

Förslaget förväntas inte få några effekter för enskilda, några fördelningseffekter eller några konsekvenser för den ekonomiska jämställdheten. Förslaget bedöms inte heller få några särskilda konsekvenser för kommuner och regioner, sysselsättning, arbetslöshet och löner.

6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Förslag: Ändringarna träder i kraft den 1 juli 2026.

Äldre bestämmelser ska gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Skälen för förslaget: Det är önskvärt att ändringarna kan träda i kraft så snart som möjligt men det är samtidigt viktigt att berörda företag och myndigheter får rimlig tid för förberedelser. Skatteverket behöver tid för förändringar av blanketter, it-system etc. Även skattskyldiga och återbetalningsberättigade behöver tid för att uppdatera rutiner och redovisningssystem. Det föreslås därför att ändringarna träder i kraft den 1 juli 2026.

Äldre bestämmelser föreslås gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Detta innebär exempelvis att när skattskyldighet för ett gasformigt bränsle inträder före ikraftträdandet så ska skatt redovisas med de belopp och för de måttenheter som gällde vid tiden för skattskyldighetens inträde. Även i det fall någon i efterhand ansöker om återbetalning av skatt på ett bränsle, ska ansökan avse skatten på bränslet utifrån de skattebelopp och de måttenheter som gällde när skattskyldigheten inträdde för det aktuella bränslet.

Ovanstående medför även att den som, i enlighet med 26 kap. 17 § skatteförfarandelagen (2011:1244), har beskattningsår som redovisningsperiod för punktskatt, vid det första redovisningstillfället efter ikraftträdandet kan behöva redovisa skatt enligt både de nuvarande och de föreslagna reglerna för olika delar av samma redovisningsperiod.

7 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

1 kap.

9 § Med biomassa förstås den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, samt den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.

Med biogas förstås ett gasformigt bränsle som framställts av biomassa.

I paragrafen finns definitioner av termerna biomassa och biogas.

Ändringen i *andra stycket* innebär att definitionen av biogas utvidgas till att omfatta alla gasformiga bränslen som framställts av biomassa. Med gasformigt bränsle avses att bränslet i rumstemperatur och normalt lufttryck uppträder i gasform. Med gasformigt bränsle avses därmed även gaser som komprimerats till vätskeform.

Tredje stycket tas bort. Definitionen av biogasol är överflödlig då de produkter som definierats som biogasol omfattas av den nya definitionen av biogas.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

2 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om energi- och koldioxidskattebelopp för vissa bränslen, däribland gasol och naturgas.

Ändringen i *första stycket 4 och 5* innebär att skattebeloppen för gasformiga bränslen anges som ören och tiondels ören per kilowattimme i stället för kronor per vikt- respektive volymenheter.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

2 § För bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 1–3 eller 7 eller enligt 1 a § gäller angivna skattebelopp bränslets volym vid en temperatur av 15°C.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att angivna skattebelopp för vissa bränslen gäller bränslets volym vid en temperatur av 15°C.

Ändringarna i *första stycket* innebär dels att flygbensin läggs till i paragrafens tillämpningsområde eftersom även detta är ett flytande bränsle vars angivna skattebelopp gäller bränslets volym vid en temperatur av 15°C, dels att övriga bestämmelser stryks till följd av de sedan lång tid tillbaka är överflödiga då bestämmelserna om skattskyldighetens inträde inte är kopplade till några civilrättsliga begrepp såsom t.ex. begreppen leverans eller köpare.

Andra stycket tas bort som en följd av att naturgas inte längre beskattas utifrån volym.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

6 a kap.

2 c § För biogas, och för den andel av ett annat bränsle som utgörs av biogas, som förbrukas som bränsle för uppvärmning medges befrielse från energiskatt med 100 procent och från koldioxidskatt med 100 procent.

Första stycket gäller endast om *biogasen* vid skattskyldighetens inträde omfattas av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen.

Om *biogasen* förbrukas i en sådan anläggning som avses i 1 kap. 3 a § lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen, gäller första stycket dessutom endast om förbrukaren vid förbrukningstillfället innehar ett hållbarhetsbesked som omfattar bränslet enligt 3 kap. samma lag.

I paragrafen regleras befrielse från energiskatt och koldioxidskatt för biogas och biogasol som förbrukas som bränsle för uppvärmning.

I *första stycket* görs dels en följdändring med anledning av att produkter som definierats som biogasol omfattas av den nya definitionen av biogas, dels en ändring som innebär att skattebefrielsen utvidgas till att omfatta även den andelen av ett annat bränsle som utgörs av biogas.

Ändringarna i *andra* och *tredje styckena* innebär att ordet bränslet byts mot ordet biogasen vilket tydliggör att det enbart är biogasen, eller den andel av ett annat bränsle som utgörs av biogas, som ska omfattas av ett anläggningsbesked respektive hållbarhetsbesked.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

7 kap.

3 b § För andra bränslen än biogas eller de som anges i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3 får en skattskyldig som har förbrukat eller sålt bränslet som motorbränsle göra avdrag för

1. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som framställts av biomassa och som utgör fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99,

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av ett motorbränsle för gnisttända motorer enligt KN-nr 3824 90 99 som framställts av biomassa och som utgör etanol, och

3. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 eller 2 och som framställts av biomassa.

I paragrafen regleras avdrag som en skattskyldig får göra för den beståndsdel som framställs av biomassa och som ingår i vissa motorbränslen.

I *första stycket* görs en följdändring med anledning av att produkter som definierats som biogasol omfattas av den nya definitionen av biogas.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

4 § En skattskyldig får göra avdrag för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle.

Första stycket gäller endast om

1. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd,

2. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare, och

3. biogasen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

I paragrafen regleras avdrag som en skattskyldig får göra för biogas som denne förbrukat eller sålt som motorbränsle.

I *första stycket* och i *andra stycket 3* görs följdändringar med anledning av att produkter som definierats som biogasol omfattas av den nya definitionen av biogas.

Övervägandena finns i avsnitt 4.